

PROFESOR PETAR KULIŠIĆ – ŽIVOT I DJELO

Prof. dr. sc. Petar Kulišić rođen je 28. ožujka 1940. godine u Čibači naselju u Dubrovačko-neretvanskoj županiji u općini Župa dubrovačka., slike 1. i 2. Osnovnu školu pohađao je u Čibači, a gimnaziju u Dubrovniku. Kao gimnazijalac pokazivao je sklonost prema prirodnim znanostima, te je nakon što je u dubrovačkoj gimnaziji maturirao s odličnim uspjehom dobio stipendiju grada Dubrovnika za studij fizike. Studij fizike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu započeo je 1958. godine. Istaknuo se kao jedan od najboljih studenata u svojoj generaciji te je već nakon prvog semestra dobio stipendiju Instituta Ruđer Bošković. Diplomirao je fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu 1962. godine s odličnim uspjehom na smjeru Eksperimentalne fizike

Nakon završenog studija izabran je za asistenta postdiplomanda na Institutu Ruđer Bošković (IRB) u Odjelu za nuklearna i atomska istraživanja (pročelnik: dr. Mladen Paić) u Laboratoriju za nuklearne reakcije (voditelj: dr. Petar Tomaš). Znanstveni interes bio mu je usmjeren na istraživanje nuklearnih reakcija. Poslijediplomski studij je završio magistarskim radom u području eksperimentalne nuklearne fizike. Magistarski rad pod nazivom "(n,alfa) reakcije na Pr^{141} i Nb^{93} " obranio je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu 25. studenog 1964. godine. Iste godine izabran je za višeg asistenta. Izuzetna sposobnost koju je pokazao već na studiju posebno je došla do izražaja kada je sedam mjeseci nakon obrane magistarskog rada obranio doktorsku disertaciju naslova "(n,alfa) reakcije na teškim jezgrama" (PMF, 8. srpnja 1965. godine). Tako je u dobi od 25 godina postao najmlađi doktor znanosti u bivšoj državi. O tom izuzetnom uspjehu izvjestili su mediji npr. novine Večernji list i Borba.

Nakon obranjene doktorske disertacije izabran je u zvanje višeg asistenta.. Od 1968. godine boravio je na dvogodišnjem usavršavanju na University of Manitoba u Winnipegu u Kanadi, a nakon toga nastavlja rad na IRB-u u Laboratoriju za nuklearnu spektroskopiju (voditelj: dr. Nikola Cindro). U zvanje znanstvenog suradnika izabran je 1970. godine. Njegova istraživanja u području nuklearne energije doprinjela su razumijevanju mehanizama nuklearnih reakcija na niskim energijama. Rezultati istraživanja objavljeni su u vodećim svjetskim časopisima iz fizike (Physics Letters, Nuclear Physics, Lettere al nuovo cimento), te zbornicima radova međunarodnih skupova.

Prelaskom na Zavod za primijenjenu fiziku Elektrotehničkog Fakulteta u Zagrebu (1972. godine) započinje istraživanja u području Sunčeve energije, te ubrzo postaje jedan od vodećih znanstvenika u tom području. Svojim dolaskom na zavod dao je izuzetan doprinos razvoju nastave kroz pisanje niza sveučilišnih i srednjoškolskih udžbenika iz fizike.